

1708.

1. von der Velde, Cornelius : De pluribus late scripturorum in causis religiosis.

1709.

1. Waldschmidt, Johann Wilhelm : Ueber excommunicatibiles potior?

1711.

Zamschlipperus, Nicolaus Philippus : De jure ignotorum.

1712

1. Waldschmidt, Joh. Wilhelm : De eo, quod justum est in Hispani regionum mensura.

1713.

1. Nicolai Philip Christmann : De involuntato inter antecessorem et successorem controverso.

1714.

1. Waldschmidt, Joh. Wilhelm : De conditione Diversarum Germaniae regionum.

1714.

2^a, 6. c. Wernerus, Joh. Georgius: De pactis Sala
libus & Simpl. 1714: 1742.

1715.

1. Burch, Johann Ludovicus: De testamentis caecis
2. Buser, Johann David: De reviviscencia
testamentorum
3. Waldschmidt, Johann Wilhelmus: De legato credito
relieto in legitimum impubendo. 2 Simpl.

1716.

1. Waldschmidt, Johann Wilhelmus: De dominibus
propriis Hereticis.
2. ~~Hilt~~ Winder, Berthold Helfrich: De potestate
judicis in differentiis reorale et fundata
in l. 40 D. de judiciis

1717

1. Waldschmidt, John Wilhelmus: De coelibatu
militum

1717

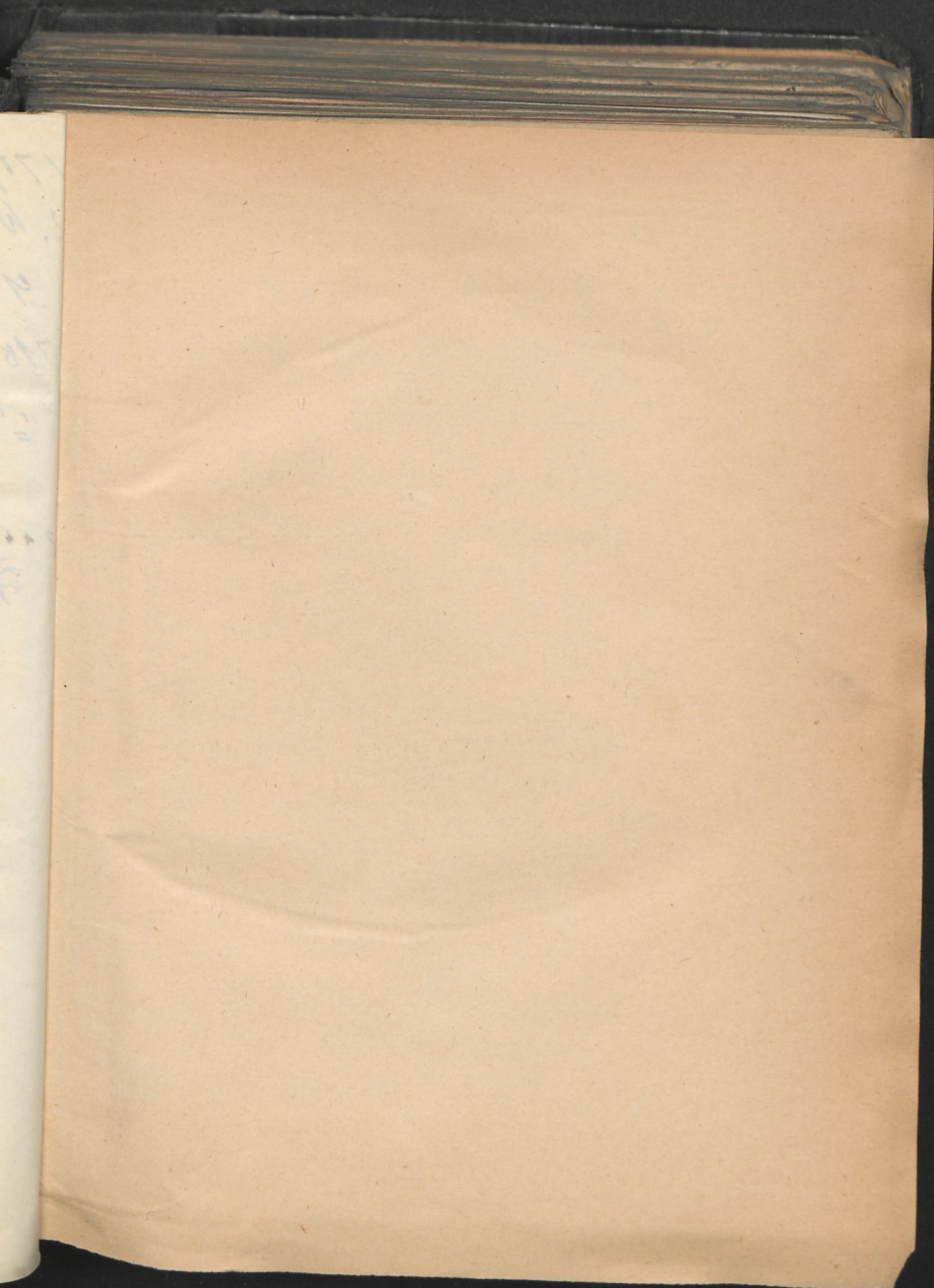
2. Waltschmitt, Johann Wilhelm: De possessione
ejusque effectibus inter gentes.

1748

19. 6. Waltschmitt, Johann Wilhelm: De molendinis
Canariis. 2 Sept. 1718: 1748.

29. 6. Waltschmitt, Joh. Wilhelm: De mutatione
insignium et sigillorum S. R. I. Statuum.
2 Sept. 1718: 1746.

I. N. I.
DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS 5

Continens
BREVEM DELINEATIONEM ARGUMENTI

DE

EMOLUMEN-
TO INTER ANTECES-
SOREM ET SUCCESSOREM
CONTROVERSO

Quam

SUB PRÆSIDIO SUMMI PRÆSIDIS EX DE-
CRETO ET AUTORITATE

MAGNIFICI ET PRÆNOBILISSIMI

CTORUM ORDINIS

In

ILLUSTRI CATTORUM ACADE-
MIA MARBURGENSI.

PRO SUMMIS IN UTROQUE JURE HONORI-
BUS ET PRIVILEGIIS RITE OBTINENDIS

*Publico & solenni Magnificorum & Excellentissimorum Academie
Procerum examini*

In Ctorum ad Lanum Auditorio

ad diem

Anni MDCCXIII.

DEO JUVANTE submittit

Philip Christian NICOLAI.

Giesſa. Haſſus.

MARBURGI CATTORUM Typ. Johannis Kürsneri, Acad. Typogr.

88

DISSEPTATIO JURIDICA INAEQUALIS
CONSTITUTIONEM AEGYPTI

EMOLLIMENTA
TUMULUS ANTIQVVS
SOCIETATIS SACERDOTVM
CONSTITVTIO

SUB TITULO ANTIQVVS EX DE
CIVITATE AEGYPTI

INSTITVTIONVM

ILLVSTRI GALLORVM ACADE-

MIAE SCIENTIARVM

INSTITVTIONVM

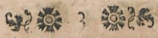
AD ACADEMIAM

FRANCISICAM

INSTITVTIONVM

Fragment of text from the adjacent page, including a decorative initial and the words "An di pl li c ro".

PRÆFATIO

Lector Benevole.

STudiis meis Juridicis, in hoc Athenæo, prout Summi Numen vires concessit, nunc absolutis, consultum duxi, de Disputatione aliqua inaugurali conscribenda, cogitare. Animus meus in seligenda materia quidem diu fluctuavit, donec mihi tandem brevis placebat delineatio argumenti non ignobilis, quæ nondum, uti credo, ab alio discussum, de emolumento inter antecessorem & successorem controverso. Ne mirare

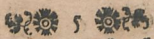
A 3

rare

• rare Lector benevole! dum oculis hic sub-
 jicio tuis disputationem, te non talem in-
 venire, magno pondere chartæ, pom-
 pam facientem; Necessitatis equidem non
 esse duxi, integrum tractatum, ut alii
 literati totâ die faciunt, pro obtinendo
 Gradu conscribere; Dum mundus hodi-
 ernus eruditioni deditus illis hucusque
 abundat; Sed propositum meum eo dire-
 ctum fuit, paucis hisce lineolis, solummo-
 do ansam disputandi, promovere consveto
 præbere. Cæterum me his literis, tuæ
 benevolentia, mi Lector, quam officiosè
 commendo; Te insimul rogitans, si im-
 perfectitudines hisce in chartis deprehen-
 deris, illas excusaturum; Sique errores,
 quod tamen non spero, videris, me homi-
 nem esse cogites. Vale, & mihi
 ceu opto fave.

THES. I.

*****

I. N. I.

THES. I.

Regulariter equidem fit, ut in cuius utilitatem dies debiti cessit, etiam in eius vel hæredum aut *particularium* *successorum* commodum dies veniat, id est iuxta *l. 213. ff. de V. S.* res peti possit: sed tamen quandoque ea regula aut fallit, aut tamen dubia fit: Proinde operæ pretium videtur, nonnullos casus rariore adducere, & salvo aliorum iudicio, ex Jure & æquitate, ut & celeberrimis Jctis decidere. Nempe quod Justinianus noster in *l. 13. Inst. de Rev. div. ait*: etsi fera ita vulnerata sit, ut capi à Titio possit, tamen eam Mevii capientis fieri, quod multa accidere soleant, quo minus vulnerans Titius eam capiat: (unde Cephalus *1. consil. 136.* male defendit, si navis Melitensis piratam in portu Siciliæ concluderit, ita ut in aquis elabi non possit, ille vero terra effugiens, ab aliis captus sit, cum Melitenfibus esse restituendum: vid. Brunnem. *ad l. 55. ff. de acquir. rer. dom.*) id quoque in aliis casibus obtinere potest. Summa vero divisio est, quod casus illi
vel

Vel pertineant ad materiam contractuum, (voce ,
juxta Struvium *Exerc. VI. th. 29.* juncta *Exerc. XLVIII.*
th. 3. Grot. 2. cap. 20. §. 2. tam latè sumtâ ut & de-
lictâ includat.) vel ultimarum voluntatum.

THES. II.

AD contractus referendi casus sequentes (r.) Si Ca-
jus vestigal conduxit per Mensē Majum, & eo
ipso tempore Sejus fraudem circa merces commisit, qua
tamen non nisi mense Junio quo Lucius vestigal con-
duxit, detecta. Quæritur, an dominium rei in com-
missum cadentis, Cajo an Lucio adjudicandum? Pro
Cajo respondendum: ut in terminis docet Segura Tr.
de *Lucris marit. & uxor. p. 588. num. 215* cum enim
dominium rei talis ipso jure acquiratur fisco *l. 14. ff. de*
publ. & vestigal. ejus jure hoc in casu fruitur pub-
licanus *l. 11. C. de vestigal.* Klock. *relat. Camer. 147.*
Struv. *Exerc. 39. th. 51.* facilis videtur decisio, præ-
sertim cum Lucius simili jure gavisurus, conqueri de
iniquitate non possit. Quid vero juris est, si fructus
Idictionis, v. c. multæ, ac alium pertineant tempore
delicti, ad alium tempore condemnationis? Plures
adducit Faber in *Cod. lib. 9. Tit. 25.* (in aliis Edit. 24)
def. 3. num. 1. qui illi poenam addicunt, qui tempore
delicti commissi Jurisdictionem habebat: simul & re-
fert se in eadem sententia fuisse, si priori Jurisdictionis
conductori aut domino nihil possit imputari, cur non
citius facta esset executio: sed postea aliter sensitse ob-
rationes quas affert (quæ tamen non sunt omnes con-
cluden-

cludentes, & si quid concluderent, etiam in vectigalibus valerent, quod in conflictu ostendam) & plura præjudicia Senatus Sabaudici. In contraria omnia abijt Carpz. *part. 3. const. 32. def. 22. num. 1. 2.* qui tamen non tam rationes adducit, quam auctoritates cumulat. Equidem si pœna pecuniaria talis sit, quæ tacitum & sic ipso jure quaesitum pignus habeat, ex statuto forsitan, qui quidem casus forte rarissimus est, cum etiam quoad Fiscum privilegiatum, in multis pignus demum à tempore condemnationis incipiat. *l. 17. ff. de jur. Fisc. Faber. lib. 8. tit. 12. def. 3.* (Conf. Wissenb. ad ff. *part. 2. disp. 39. ib. 15.* & de casu ubi in multa petenda concurrunt Princeps, Vassallus & accusator. *Fab. lib. 9. tit. 26. (alias 25.) def. 3.*) id quod de vectigali dictum defendi posse videtur: Sed si hoc non sit, verius esse pœnam ei competere, qui jurisdictionem exercet tempore condemnationis, quia tum jus perfectè quaesitum videtur: uti hætenus bene demonstrat *Fab. d. tit. 25. (24.) def. 3.* quicquid ipsum carpat Bacchov. *Exerc. 97. Error. 7.* vide *Fabr. lib. 4. tit. 43. (alias 42.) def. 46.* qui putat, si fundi emphyteutici usumfructum habeam & emphyteusis committatur lucrum esse domini non usufructuarii. confer. D. Schvvederi anno 1703, Tubingæ habitam disputacionem *de fructibus feudi. qui §. 29. 30.* disquirat, an mortuo Principe collectæ exactæ ad hæredes allodiales? an Principem successorem pertineant? & alias quaestiones examinat similes verb. casu de multa post mortem Vassalli irrogata, de mortuario.

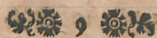
THES.

Fluit hinc etiam (2) resolutio quaestionis, quod si emolumentum iudici pro litis definitione sit constitutum, id non debeat illi, qui eo tempore est iudex, quo acta sunt inrotulata, sed illi qui iudex est tempore sententiae pronuntiatae, ut decisum refert Faber. *lib. 3. tit. 2. def. 8. num. 10.* &c. qui simul addit, deberi illud emolumentum etsi post acta lecta & sententiam conceptam, utut nondum publicatam sit facta transactio. Licet enim post acta conclusa perinde habeatur ac si jam iudicatum: illa tamen fictio pertinet ad partium allegationes, post conclusionem regulariter (exceptiones tradit celeberr. Mevius *part. 3. decis. 185.* cui subscribit Brunnem. *in Jur. Eccles. 3. c. 8. §. 6.*) non admissibiles: fictiones vero, ultra tertium aliquod non extenduntur, sed sunt ut mulæ, quæ non pariunt. Quod si vero certa aliqua quantitas emolumentum, juxta quantitatem litis constituta, transactione facta, quomodo determinatio sit facienda (nempe juxta dimidiam partem petita quantitas) subjungit, Idem Fab. *d. l.*

THES. IV.

Quid, si (3.) Cajus Jurisdictionem pagi Sejo vendidit; sub pacto de retrovendendo, Mevius deliquerit, Sejo adhuc iudice, sententia verò sit lata, cum Cajus re retrovenditâ, esset iudex? Multam deberi Sejo putat Cagnolus & alii citati à Fab. *lib. 9. tit. 25. (24.) def. 3. num. ult.* à quorum tamen sententia ipse recte discedit, ex rationibus & fundamentis jura
memo.

memoratis : idque etiam obtinere existimò , etiamsi
Sejus onus instruendæ litis aliquandiu tulerit : id enim
tum ex officio facere debuit , tum non sine sportulis
haud dubie fecit ,

THES. V.

Pertinet huc (4.) quæstio duplex : prima est , si
fundum Cajus vendat Mevio , sub pacto de re-
trovendendo , an augmentum per alluvionem acce-
dens , cedat in commodum Caji an Mevii , ubi fun-
dus retrovenditur ? Tres vero sunt opiniones , qua-
rum prima incrementum illud adjudicat Cajo ven-
ditori & postea reluenti : *altera* illud addicit Mevio , ita
ut Cajus reluens etiam illius pretium Mevio dare co-
gatur : *Tertia* distinguit , an fundus venditus sit ad cor-
pus , an ad mensuram , ut priore casu lucrum sit Ca-
ji , posteriore Mevii . Examinat has opiniones Berlich.
part. 2. conclus. 2. num. 51. &c. tandemque num. 54. pu-
tat omnè lucrum esse Caji primi venditoris , & postea
redimentis , cum Mevius primus emtor nõnnisi im-
perfectus & revocabilis sit Dominus . Refutat verò
Berlichium Carpzovius *part. 2. const. 1. def. 18.* qui de-
fendit , omnè incrementum & decrementum indiffe-
renter ad emptorem primum spectare , nec rationes
Berlichii alicujus momenti esse : cui subscribit Dn.
Struv. *Exerc. XXIII. th. 45. in fin. confer. Mev. consil.
post. 19. num. 98. &c.* Haud dubie tamen non negli-
genda est distinctio , utrum venditioni illa lex dicta , ut

B

pro

pro eodem pretio fiat redemptio quò emtio: an ut tan-
 to, quo res tempore redemptionis valebit. Hactenus
 prima quaestio. Altera est, cuius sit thesaurus in re-
 trovendenda repertus ab emptore? Sunt qui putant
 eum dividendum inter emptorem & venditorem tem-
 pore redemptionis, sicut in simili obtinet, ubi thesau-
 rus à marito in fundo dotali uxoris est repertus; *l. 7. §. 12. ff. Solut. matrim.* ubi Brunnem: *num. 12.* vel ubi
 fructuarius donum illud fortunæ habet. *Moller. 4. semest. 27.* Ita expressè docet Sutorius de *retract. th. 163. pag. 135.* cum citatis. Sed jam cit. *Carpz. dict. def. 18.*
 benè monet, plus juris tribuendum emptori sub pacto
 retrovenditionis, quàm marito in re dotali, qui sc.
 fìctione tantum juris civilis dominus, constante ma-
 trimonio, habetur: unde & putamus, eum thesau-
 rum totum sibi acquirere emptorem, nempe dimidi-
 um jure inventionis, & alterum dimidium, quia
 fundi Dominus est, revocabilis quidem, sed tamen
 perfectus. Unde & patet ab usufructuario ad talem
 emptorem, multo minus argumentum concludens
 necesse posse.

THES. VI.

Sapissimè verò solet dubitari, cui *laudemium* de-
 beatur, quando prior dominus (directus vel utilis.
v. c. Vasellus) consensum præbuit, ut res emphy-
 teutica in novum Emphyteutam alienetur, novus ve-
 rò dominus jure proprio succedens, investituram fa-
 cit?

cit? & in terminis pro novo domino pronunciat Carp-
 zov. *part. 3. const. 32. def. 22.* Et sicuti certum est lau-
 demia deberi quidem usufructuario, sed tamen non
 eum; sed dominum facere investituram debere Fab.
lib. 4. tit. 43. (in edit. Lugd. 42.) def. 46. Sic & huic ho-
 norarium pro scriptura instrumenti Emphyteutici, vul-
 gò den **Schreibschilling** addicerem confer. Struv.
Exerc. XI. th. 66. simile quid occurrit, in casu ubi bo-
 nis debitoris. v. c. emphyteuticis sub hasta venditis,
 subsecuraque additionis expeditione & missione in
 possessionem eo tempore, quo directi domini fructus
 ad Cajum v. g. ex conductione pertinebant, postea
 elapso semestrali spatio, (quod ex statuto Sabaudico,
 ad dominium plene & irrevocabiliter quærendum est
 necessarium; quia intra 6. Menses debitor possit rem-
 luere) iidem fructus ad Sejum, finito conductionis
 tempore jure domini pertineant, quæstio exurgit an
 Cajo an Sejo debeantur? Pro utraq; parte rationes
 pregnantes affert Fab. *lib. 4. tit. 43. (42.) def. 30.* sed
 & dissensum Senatorum, & diversitatem sententiarum
 memorat, tandemque post longam fluctuationem pro
 Cajo pronunciat: quam Sententiam in thesi, male fun-
 datam esse, in conspectu ostendam, maxime cum
 Idem ille accuratissimus Fabr. *diçt. tit. def. 38.* senten-
 tiam suam sic satis dubiam, etiam ad illum casum ex-
 tendat, ubi debitor a Senatu ob summæ solvendæ
 magnitudinem, tempus 6. Mensium prorogari curavit.
 Illud tamen verum credo, si creditore, pignorum
 distractionem publicam, persequente, ante addictio-
 nem

nem inter ipsam & debitorem emphyteutam conve-
nerit, ut eligeret creditor ex bonis cunctis quæ in so-
lutum mallet accipere, tum laudemia deberi illi qui
fuerit directus dominus, vel jus ab eo habens, tem-
pore electionis reapse factæ, non qui erat tempore con-
ventionis seu contractus, Idem *dist. loc. def. 58.* quia
nondum facta electione, nil juris existere potuit, ma-
xime ob incertitudinem objecti eligibilis: nam juxta
Logicorum canonem, futurorum contingentium in-
certa est veritas.

THES. VII.

DE modis divisionis, inter pastoris defuncti vidu-
am, vel heredes ab una, & novum pastorem ab
altera parte, pluribus agit. Carpz. *Jurispr. Consist. lib. 1.*
def. 171. & multis seqq. ut & de usufructuarii herede
& proprietario: Struv. *Exerc. XII. th. 18. 19.* Brunnem.
cent. 4. decis. 86. & cent. 2. decis. 92. tit. ad leg. 26. ff.
de usufr. Besold. Consilio. Tubing. 196. Dn. Stryk. *usu*
mod. ff. tit. Quib. mod. usus fruct. amitt. §. 7. porro de
marito & uxore quoad fructus dotis vid. Struv. *Exerc.*
XXX. th. 52. Strauch. *Exerc. III. §. 15.* de hærede Vasalli
& novo vasallo: Struv. *Synragm. Feud. cap. 15. §. 26.*
Brunnem. *cent. 2. decis. 37.* Hefser *debon. commun. div.*
part. 2. loc. 6. num. 52. quæ argumenta cum abs allegatis
autoribus latissime sint discussa; nonnisi hic memo-
rare volui.

THES. VIII.

Monendum etiam aliquid juxta filium *thes. 1. circa ultimas voluntates, ubi (1.) ex l. 56. l. 57. ff. de leg. 2.* notandum, quod si Principi aliquid sit legatum, & ille ante testatorem moriatur, non ejus hæres, sed successor in dignitate legatum capiat; quia magis dignitati quam personæ videtur relictum: & quia dignitas illa non moritur, hinc facile apparebit, quare non idem sit constitutum, in Augusta, seu Principis uxore, sicut duo præjudicia *in d. l. 57.* referuntur. Applicari vero (2.) hæc possunt debentque, ad casum, ubi testator Pastori alicujus loci quid legavit, tempore verò testamenti conditi Lucius fuit Pastor, sed tempore mortis Paulus: vel ubi Episcopo relictum, ejus hæredes ab una, & Ecclesia ab altera parte sibi vindicat. Quâ quidem in re conjecturis agendum, ut in simili casu monet Carpz. *Jurispr. Confiss. lib. 2. def. 323. v. c. an nomen sit expressum cum dignitate, ut in l. 10. §. 1. ff. de ann. Leg. & fideic.* an legantis amicus aut consanguineus quis sit nec ne, de qua materia late agit Mantic. *de conject. ult. volunt. lib. 2. tit. 6.* passim Covarruv. *ad cap. 15. X. de Testam. Menoch. 4. pres. 112. & 113. Brunnem. Jur. Eccles. 2. cap. 12. §. 8. & 3. cap. 6. §. 10.* ibique Dn. Stryck. De legato canonicis relictis, vid. Menoch. *d. l. pres. 113.* & quod illud sit dividendum, non juxta proportionem arithmeticam, seu singulis æqualiter, sed juxta geometricam, pro ordiis ratione. Brunnem. *d. l. §. 9. & ad l. 2. ff. de reb. dub. num. 5.* nota tamen Covarruv. *d. l. num. 18, 19.* Quod & observandum

quoad nostras Ecclesias, si Inspectori & Pastoribus quid esset relictum. De annuo vero legato *Sacerdoti Hierophylacio & libertis* qui in templo erunt (quam phrasin notabiliter explicat, Reines: *Cel. class. XIX. Inscript. 35.* de libertis à municipio aliquo manumissis & in fanis servire solitis.) *Vid. l. 20. §. 1. ff. de ann. legat.* ubi decisum id, non solum illi sacerdoti &c. sed etiam successoribus in officio dandum, not: *Brunnem. ad d. l. 20. num. 2. & ad l. 2. ff. num. 3. de reb. dub. Carpov. decis. 150.* (ubi docet, pro legato ad pias causas id genus legati habendum, & sic etiam coram duobus testibus valere relictum, utut Ecclesie illud directo non sit relictum, quod secus est in relictis canonicis. *Brunnem. ad d. l. 2. num. 4. 5.*) An verò id, quod de legato Episcopi dictum, æquè obtineant, si ei quid inter vivos donatum? disquirt *Covarruv. d. l. num. 16.* Est hujus loci quæstio affinis, an uxori relictum à marito, sibi vindicare possit uxor secunda quæ nondum erat uxor tempore facti testamenti? quod utique negatur. in *l. 47. §. 1. ff. de legat. 3.* id tamen explicat *Cavarruv. d. l. num. 5.* nisi testator nullam haberet uxorem, tempore facti testamenti, tunc enim legatum, æquè secundæ ac primæ uxori competiturum esse putat, quicquid damni sentiat hæres. En mi Lector hisce finem impono huic Dissertationi inaugurali, insimulque Deo Ter Optimo Maximo Luminum Patri gratias, pro sua in avum colenda benignitate, quâ studiis meis Juridicis hætenus, tam clementer, quàm feliciter benedicere voluit, persolvo debitas.

COROL:

COROLLARIA.

I.

Jure Canonico concubinatum, haud abrogatum esse defendo.

II.

Renunciatio, Exceptioni non numeratae pecuniae, in instrumento, super debito conscripto, facta nihil operatur, etsi Juramento confirmata sit.

III.

Inbonis furis Dominorei furtivae tacita non constituitur hypotheca.

IV.

Infamis non potest deterre Juramentum Judiciale.

V.

Si Legatarius, rei legatae commercium non habeat, legatum inutile est, neque ejus aestimatio debetur.

VI.

Reus compensationem opponens debitum suum non fatetur.

VII.

Actioni pignoratitiæ præscribitur intra longissimum tempus.

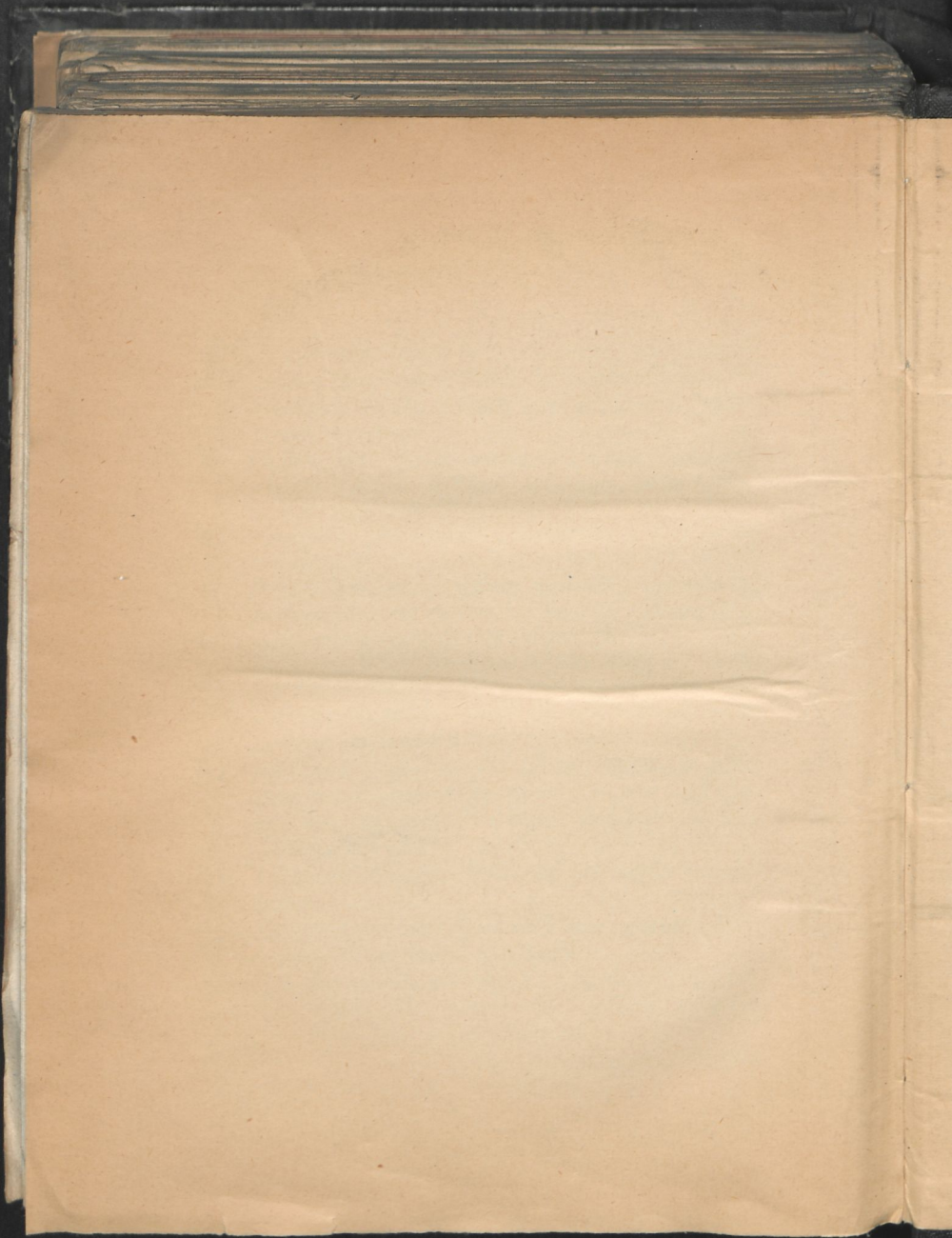
Redditio unius Chirographi, etsi creditor plures tabulas super eodem debito conscriptas habeat, debitorem a debito liberat.

FINIS.

Märburg, Diss., 1708-78

f

TA-70L

nur 6 verknüpft

B.I.G.

Farbkarte #13

I. N. I.
 DISSERTATIO JURIDICA INAUGURALIS ³⁵ 5
 Contineus
 BREVEM DELINEATIONEM ARGUMENTI
 DE ^{17 13, 1}
**EMOLUMEN-
 TO INTER ANTECES-
 SOREM ET SUCCESSOREM
 CONTROVERSO**

Quam
 SUB PRÆSIDIO SUMMI PRÆSIDIS EX DE-
 CRETO ET AUTORITATE
 MAGNIFICI ET PRÆNOBILISSIMI
ICTORUM ORDINIS

In
**ILLUSTRI CATTORUM ACADE-
 MIA MARBURGENSI.**

PRO SUMMIS IN UTROQUE JURE HONORI-
 BUS ET PRIVILEGIIS RITE OBTINENDIS
*Publico & solenni Magnificorum & Excellentissimorum Academia
 Procerum examine*

In ICTorum ad Lanum Auditorio

ad diem **Anni MDCCXIII.**

DEO JUVANTE submittit

Philip Christian NICOLAI.

Giesfa-Hassus.

MARBURGI CATTORUM Typ. Johannis Kürsneri, Acad. Typogr.

